

Sygn. akt IV U 103/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2017 r.

sprawy A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15 grudnia 2016

znak : (...) -2011

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 103/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 listopada 2017r.

Decyzją z dnia 15.12.2016r. znak: (...) -2011 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponownie ustalił A. P. kapitał początkowy na dzień 01.01.1999r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto podstawę wymiaru w kwocie 676,25 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 01.01.1975r. do 31.12.1984r. Wskaźnik wysokości podstawy wyniósł 55,39%. Łączny okres składkowy wyniósł łącznie 13 lat, 3 miesiące i 10 dni, tj. 159 miesięcy, zaś okres nieskładkowy – 7 lat 10 miesięcy i 11 dni. Organ rentowy poinformował, że z uwagi na brak wystarczających dowodów do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględniono okresów od 19 września 1984 r. do 31 stycznia 1985 r. oraz od 1 lutego 1985 r. do 31 grudnia 1987 r.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył A. P. wskazując, że wraz z wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego przedłożył do organu rentowego karty zbiorcze wynagrodzeń z okresu od 15 października 1984 r. do 31 grudnia 1987 r., umowę o pracę z (...) Oddział (...) w R. i wpis w książce ubezpieczeniowej. Obecnie natomiast dołącza legitymację (...) i książeczkę biletów bezpłatnych dla pracowników i ich rodzin. W dalszej części odwołania A. P. podnosił, że od 20 marca 1978 r. do 31 grudnia 1978 r. pracował w Wojewódzkim Szpitalu (...) w R. na dowód czego przedłożył umowę o pracę.

W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w R. wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. P. urodził się (...) W dniu 15 października 1984r. podjął pracę w (...) Oddział (...) w R.. W umowie wskazano czas pracy 45 godzin miesięcznie. W legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy widnieje wpis potwierdzający początek zatrudnienia w (...) Oddział (...) w R. od 15 października 1984r. na stanowisku instruktora tańca. Brak jest daty zakończenia zatrudnienia. Z załączonych kart wynagrodzeń wynika, że w 1984 r. wnioskodawca otrzymał wynagrodzenie za 3 miesiące 2 160 zł, 3 960 zł, 2 880 zł, w 1985 r. otrzymał wynagrodzenie za 11 miesięcy 4 560 zł, 5 160 zł, 4 680 zł, 4 800 zł, 4 952 zł, 7 576 zł, 9 360 zł, 8 760 zł, 5 640 zł, 5 040 zł, 4 320 zł, w 1986 r. za 12 miesięcy 6 720 zł, 6 000 zł, 5 160 zł, 12 990 zł, 11 550 zł, 12 540 zł, 7 095 zł, 18 920 zł, 11 880 zł, 13 035 zł, 11 090 zł, 7 590 zł i w 1987 r. za 12 miesięcy 9 570 zł, 9 570 zł, 10 200 zł, 10 725 zł, 9 900 zł, 11 880 zł, 9 900 zł, 9 900 zł, 17 985 zł, 10 635 zł, 11 000 zł, 7 740 zł.

W dniu 20 lutego 1978 r. wnioskodawca zawarł umowę pracę z Wojewódzkim Szpitalem (...) w R. na okres od 20 marca 1978 r. do 31 grudnia 1978 r. Otrzymał wówczas stanowisko instruktora zespołu tanecznego w wymiarze 40 godzin miesięcznie.

Wnioskodawca w okresie od 15 marca 1977 r. do 31 lipca 1980 r. był również zatrudniony w Ośrodku (...)

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie dowodów z dokumentów zalegających w aktach organu rentowego, aktach sprawy oraz aktach osobowych wnioskodawcy.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w niniejszym postępowaniu dokumentom, bowiem sporządzone zostały przez powołane do tego organy w przepisanej prawem formie i ich treść nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2016r. poz. 887 j.t.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenia społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Stosownie do treści art. 174 powołanej ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Odesłanie do wymienionych przepisów oznacza, że zasady ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego są takie same, jak zasady ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent. Zgodnie z art. 15 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wybór okresu do ustalenia podstawy wymiaru należy do osób zainteresowanych, jednakże ustawa określa w sposób wiążący pewne ramy czasowe, w obrębie których należy dokonać wyboru. Możliwe jest zatem: wybranie kolejnych (następujących bezpośrednio po sobie, bez względu na ewentualne przerwy w ubezpieczeniu) 10 lat z dwudziestolecia bezpośrednio poprzedzającego rok złożenia wniosku emerytalnego (art. 15 ust. 1); wybranie z całego okresu podlegania ubezpieczeniu dowolnych (niekoniecznie kolejnych) 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia stosownego wniosku. Skorzystanie z możliwości wyliczenia podstawy wymiaru z 20 lat (art. 15 ust. 6) następuje wyłącznie po złożeniu wniosku.

Nie ulega wątpliwości, że organ rentowy ustala kapitał początkowy na podstawie dokumentacji przedstawionej przez płatnika składek lub samego ubezpieczonego.

Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę zgodnie z treścią § 22 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenie emerytalno – rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1) legitymacja ubezpieczeniowa;

2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 9 stycznia 1998r., sygn. akt II UKN 440/97, zgodnie z którym zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych.

W przedmiotowej sprawie sporne pozostawały okresy zatrudnienia A. P. w (...) Oddział (...) w R. od 15 października 1984 r. do 31 grudnia 1987 r. oraz w Wojewódzkim Szpitalu (...) w R. od 20 marca 1978 r. do 31 grudnia 1978r.

W celu udowodnienia pracy w (...) Oddział (...) w R. w okresie od 15 października 1984 r. do 31 grudnia 1987 r. wnioskodawca przedłożył umowę o pracę z dnia 15 października 1984 r. oraz legitymacje ubezpieczeniową. W obu tych dokumentach wskazano tylko na datę rozpoczęcia zatrudnienia w (...). Brak w nich informacji kiedy stosunek pracy się zakończył oraz czy występowały jakieś przerwy w zatrudnieniu. Na pytania te nie odpowiadają również przedłożone przez wnioskodawcę karty wynagrodzeń.

Drugi ze spornych okresów zatrudnienia wnioskodawca dokumentował umową o pracę z dnia 20 lutego 1978 r. zawartą z Wojewódzkim Szpitalem (...) w R. na okres od 20 marca 1978 r. do 31 grudnia 1978 r. Wprawdzie umowa ta wskazywała zamknięty okres zatrudnienia jednakże nie dowodzi ona, że wnioskodawca rzeczywiście w tym okresie świadczył pracę mógł bowiem ją rozwiązać na podstawie ogólnie obowiązujących w tym czasie zasad prawa pracy. Ponadto zauważyć należy, że wnioskodawca w okresie od 15 marca 1977 r. do 31 lipca 1980 r. był również zatrudniony w Ośrodku (...) Okres ten organ rentowy wliczył wnioskodawcy do stażu pracy jako okres składkowy.

Wnioskodawca w złożonych zeznaniach potwierdzał, iż pracował w (...) Oddział (...) w R. od 15 października 1984 r. do 31 grudnia 1987 r. oraz w Wojewódzkim Szpitalu (...) w R. od 20 marca 1978 r. do 31 grudnia 1978r. Należy jednak jeszcze raz podkreślić, że zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. Zdaniem Sądu wnioskodawca nie wykazał zasadności stawianych twierdzeń. Przedłożone w sprawie dowody nie pozwalają bowiem na zaliczenie spornych okresów jako składkowych.

Mając na uwadze powyższe Sąd w trybie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł o oddaleniu odwołania.